

دوشنبه 2 مرداد 1396-29 شوال 1438-24 جولای 2017

عملیات غدیر جهت دفع مجدد تجاوز دشمن از مرزهای جنوبی در منطقه شلمچه (1367ش)

عملیات غدیر جهت دفع مجدد تجاوز دشمن از مرزهای جنوبی در منطقه شلمچه (1367ش)

در پی قبول قطعنامه 598 از جانب جمهوری اسلامی ایران، رژیم عراق به تصور ضربه زدن مجدد به نظام اسلامی، حملات گسترده‌ای را علیه ایران آغاز کرد. از این‌رو عملیات غدیر جهت دفع این تجاوز، در منطقه شلمچه توسط رزمندگان اسلام به اجرا درآمد. مأموریت بغداد آن بود که تلاش کند خوزستان و منابع نفتی آن را طی چند روز به اشغال خود درآورد و شانس خود را در این زمینه بیازماید. تهاجم سنگین دشمن در سراسر خطوط مرزی به خاطر آن بود که چنین هدفی را تعقیب کند و دقیقاً به همین دلیل بود که رسانه‌های استخباری و حتی مزدوران منطقه‌ای استکبار به احیای طرح جداسازی خوزستان از ایران دامن می‌زدند. اما پاسخ سریع و قاطع ملت و نیروهای اسلام، بسیار تکان دهنده و هشیارانه بود و تلفات سنگینی را به نیروهای متجاوز در منطقه وارد آوردند. در این عملیات، صدها کیلومتر از سرزمین‌های میهن اسلامی‌مان که به مدت 3 روز به اشغال متجاوزین درآمده بود، باز پس گرفته شد و رزمندگان موفق شدند بخش‌هایی از استان خوزستان در منطقه عمومی شلمچه، جاده خرمشهر، اهواز، پادگان حمید و جفیر را آزاد ساخته و دشمن بعضی را در منطقه جنوب تا مرزهای بین‌المللی عقب برانند. در این عملیات علاوه بر کشته و زخمی شدن تعداد زیادی از قوای دشمن و چند درجه‌دار عالی رتبه، چندین تیپ و گردان

زرهی و پیاده و کماندویی بعث به میزان 60 الی 100 درصد منهدم شد.
صدر اعلامیه مشترک علما در تأیید مرجعیت حضرت "امام خمینی" (ره) (1342 ش)

پس از دستگیری حضرت امام خمینی (ره) و رویداد واقعه 15 خرداد 1342، تعدادی از علما و مراجع، از قم، مشهد و دیگر شهرها راهی تهران شده و ضمن تهیه نامه‌ای مبنی بر تأیید مرجعیت ایشان خواستار آزادی حضرت امام گردیدند. تعدادی از مراجع عالیقدر و علمای اعلام که در این حرکت شرکت داشتند عبارتند از: سید شهاب‌الدین مرعشی نجفی، مرتضی حائری یزدی، سیدمحمدهادی میلانی، سیدعلی بهبهانی، خادمی، جزائری، خسروشاهی، روح‌الله کمالوند، محمد صدوقی، سیدروح‌الله خاتمی، سیدمرتضی پسندیده، اکبر هاشمی رفسنجانی، صدرالدین حائری شیرازی، ابراهیم امینی و... این حرکت و نیز ادامه اعتراضات مردمی در پی دستگیری حضرت امام، رژیم را به در پیش گرفتن سیاست آرام سازی و تشنج زدایی وادار کرد و با حرکتی نمایشی در صدد برآمد با آزاد نمایی رهبر نهضت اسلامی ایران، خشم‌ها را فرو نشانند. در نهایت حضرت امام در یازدهم مرداد 1342ش از طرف رژیم آزاد

شدند و پس از مدت کوتاهی در منزلی در تهران در حالت حصر قرار گرفتند.
برگزاری دومین انتخابات ریاست جمهوری و انتخاب شهید "محمدعلی رجایی" (1360ش)

در حالی که جمهوری اسلامی ایران درگیر جنگی نابرابر بود و تمام توان و نیروی عناصر انقلابی در مسأله جنگ مصروف می‌شد، اختلافات بین رئیس جمهوری و مجلس، اوضاع داخلی را آشفته می‌کرد. سرانجام کارشکنی‌های بنی‌صدر و اختلاف آفرینی او کار را به جایی رسانید که بنا به توصیه حضرت امام خمینی (ره)، مجلس شورای اسلامی مسأله عدم کفایت سیاسی او را به بحث گذاشت و آن را تصویب کرد. پس از عزل بنی‌صدر از مسند ریاست جمهوری که قبل از آن، حضرت امام نیز منصب فرماندهی کل قوا را که به او تفویض کرده بودند از وی باز ستانند، کشور در حالی مهیای دومین انتخابات ریاست جمهوری می‌شد که اثر تلخ این حادثه هنوز هم در کام یاران انقلاب وجود داشت. در این انتخابات، زمینه‌ای فراهم شد تا لیاقت کاردانی و تعهد شهید رجایی بیشتر از قبل آشکار شود. در نهایت در تاریخ دوم مرداد 1360 ش، انتخابات ریاست جمهوری و مجلس شورای اسلامی برگزار شد که از مجموع چهارده میلیون و هفتصد و بیست و دو هزار رای مأخوذه، برادر محمدعلی رجایی در حدود سیزده میلیون رای را به دست آورد و به عنوان دومین رئیس جمهوری اسلامی ایران انتخاب شد. این شهید والامقام در حالی این پست خطیر را برعهده گرفت که به تازگی، بنی‌صدر مخلوع از ایران فراری شده و ایران پس از حادثه هفتم تیر 1360، دورانی ویژه را می‌گذراند. حکم ریاست جمهوری محمدعلی رجایی در تاریخ یازدهم مرداد 1360 توسط حضرت امام تنفیذ شد و ایشان تا زمان شهادت به مدت کمتر از یک ماه، در این پست خدمت کرد.

هلاکت قوم عاد به امر پروردگار

در مصباح کفعمی و تقدیم المحسنین آمده که، ایام نحسی که حق تعالی در آن قوم عاد را هلاک کرد، در آخر شوال بوده یعنی اول ایام نحسات بوده. ولی به نظر صاحب وقایع الایام قمی، روزهای نحس - که مراد آن هفت شب و هشت روزی است که بر قوم هود علیه السلام طوفان شدید وزید و آنها را هلاک کرد - مبدأ آن ایام، اول شوال مطابق اول ایام بردالعجوز بوده. به این جهت آن ایام را بردالعجوز گفتند که عجوزی در آن چند روزه، مسکنی در زیر زمین مرتب داشته، پنهان بود. در روز ششم، باد به آن جا نیز داخل شد و او را هلاک کرد.

انقضاء عهدنامه ی گلستان میان روسیه و ایران پس از شکست ایران از روس (1228 ق)

عهدنامه‌ی گلستان از نتایج جنگ‌های ده ساله‌ی ایران و روسیه بود که به سبب بی‌کفایتی فتحعلی شاه قاجار به شکست ارتش ایران منجر شد. به موجب این عهدنامه، بخش‌هایی از سرزمین ایران در

پایان جنگ هفت ساله بین امپراتوری ایران و روم با شکست رومیان (579م)

فزونخواهی دو قدرت بزرگ قرن ششم میلادی یعنی ایران و روم که هر یک سعی داشت سرزمینهای بیشتری را در اختیار داشته باشد، باعث شد تا در طول سالیان طولانی، بین این دو امپراتوری، جنگ و درگیری صورت گیرد. یکی از این جنگها، موسوم به جنگ هفت ساله است که در تاریخ نهم سپتامبر 572 م، در زمان امپراتوری ژوستینیان پادشاه روم و به فرمان او برای تسخیر پاره‌ای متصرفات غربی ایران آغاز شد. اما این جنگ پس از هفت سال در 24 ژوئیه 579 م با شکست رومیان به پایان رسید. این شکست چنان برای ژوستینیان گران آمد که از مقام خود استعفا داد و جانشین او با پرداخت چهل و پنج هزار سکه طلا به عنوان غرامت، انوشیروان پادشاه سلسله ساسانیان را حاضر به صلح کرد. با این حال، با مرگ انوشیروان، جانشین وی هرمز چهارم دوباره جنگ با رومیان را آغاز کرد. جنگهای طولانی بین ایران و روم حاصلی در برنداشت جز این؛ که دو قدرت را به ضعف کشاند. در نهایت با ورود اسلام، دو امپراتوری ایران و روم در برابر سپاه اسلام به زانو درآمدند و تسلیم شدند. شمال غربی کشور از جمله گنجه، شیروان، باکو، داغستان و گرجستان تا دریای خزر به روسیه ضمیمه شد. در مقابل، دولت روسیه متعهد گردید که ولایتعهدی عباس میرزا را به رسمیت بشناسد. با این حال، سیزده سال بعد در 1241 ق، بار دیگر روسیه به خاک ایران تجاوز نمود و مناطقی دیگر را اشغال کرد که این بار به انعقاد معاهده‌ای ننگین ترکمانچای انجامید. نتایج شوم این قراردادها در سالهای بعد از آن، بیشتر دامنگیر ملت ایران گردید.